

Народився 4 травня 1959 р. у м. Борислав Львівської області. У 1992 р. без відриву від виробництва закінчив геолого-розвідувальний факультет Івано-Франківського інституту нафти і газу, опанувавши спеціальність «Геологія та розвідка нафтових і газових родовищ».

Орест Залокоцький розпочав свій трудовий шлях в 1980 р. робітником НГВУ «Бориславнафтогаз». Потім обіймав посаду інженера-маркшейдера, з 1993 до 1995 рр. — майстра з видобування нафти і газу, протягом 1995–1999 рр. — геолога цеху з видобування нафти і газу цього підприємства. Як геолог промислу, займався розробкою Заводівського, Мельничинського, Стинавського, Орів-Уличнянського родовищ.

Упродовж 1999–2004 рр. очолював групу з інтенсифікації нафтовидобутку та дослідження свердловин, з 2004 до 2010 р. — службу розробки родовищ нафти і газу. Опікувався вирішенням проблем дослідно-промислової і промислової розробки родовищ нафти та газу, пошуків і розвідки вуглеводнів у Бориславському нафтопромисловому районі.

З 2010 р. О. Б. Залокоцький — начальник відділу геології та буріння НГВУ «Бориславнафтогаз» ПАТ «Укрнафта».

Він брав участь у створенні та реалізації планів робіт з інтенсифікації нафтовидобування та дослідженні свердловин, зокрема керував розробкою понад 200 процесів з інтенсифікації видобування нафти. Орест Богданович долучався до у підготовки й проведення робіт із використанням установки «Колтубінг», а також до планування, підготовки та проведення потужних гідророзривів пласта. Брав участь у написанні та керував роботами зі складання геологічних звітів підприємства, розробці перспективних планів видобування нафти і газу, розвідці (обґрунтування змін місцеположення гирла, зміни напрямку та відходу стовбурів похило спрямованих свердловин), освоєнні й

Залокоцький Орест Богданович

Гірничий інженер-геолог, фахівець у галузі пошуків, розвідки та розробки нафтових і газових родовищ

виведенні на оптимальний режим роботи свердловин Верхньо-масловецького родовища.

Орест Богданович є співавтором трьох наукових статей, винаходу та 13 рацпропозицій. Серед них: залучення до видобутку нафти неохоплених розробкою інтервалів розрізу свердловин; освоєння малодебітних свердловин нафтових родовищ для розробки низькопористих пластів; спосіб зняття високих пускових тисків під час перекачування нафт в осінньо-зимовий період на НПЗ НГВУ «Бориславнафтогаз»; термоциклічна обробка привибійної зони свердловин та колони насосно-компресорних труб розчинником асфальтосмолопарафінистих відкладів.

Він — член Клубу дослідників свердловин (РФ). Брав участь у Міжнародному семінарі з дослідження свердловин в Інституті нафтогазового бізнесу Російської академії державної служби при Уряді Російської Федерації.

За особисті заслуги та багаторічну сумлінну працю йому присвоєно почесне звання «Відмінник праці ПАТ «Укрнафта».

Народився 22 квітня 1951 р. у смт Вигода на Івано-Франківщині.

У 1973 р. закінчив ІФІНГ. Пройшов шлях інженера та молодшого наукового співробітника на кафедрі автоматизації технологічних процесів alma mater. У 1980 р. у МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна захистив кандидатську дисертацію «Дослідження взаємозв'язку механічної швидкості проходки із зносом озброєння шарошкових доліт» та став асистентом кафедри автоматизації виробничих процесів.

У 1979 р. перейшов на роботу в Івано-Франківський відділ ЦНДІ «Моноліт» (м. Москва), де обіймав посади начальника сектору і начальника відділу.

У 1986 р. Леонід Заміховський повернувся до ІФІНГу: був старшим науковим співробітником, завідувачем створеної ним галузевої НДЛ вібродіагностики бурильного інструменту і нафтопромислового обладнання, доцентом кафедр технології машинобудування, автоматизованого проектування. У 1995 р. очолив кафедру автоматики та телемеханіки (нині — комп'ютерних технологій у системах управління й автоматики). Того ж року захистив докторську дисертацію «Підвищення експлуатаційної надійності занурювальних електроустановок для видобутку нафти».

Л. М. Заміховський — керівник наукової школи «Діагностика та сучасні інформаційні технології в техніці і соціумі». До її головних наукових досягнень належить: розробка методологічних засад технічної діагностики об'єктів нафтогазового комплексу України (електроустановок для видобутку нафти, ГНШУ, насосних агрегатів систем підтримання пластового тиску, ГПА з трубопровідною обв'язкою та ін.). Учені школи започаткували нові наукові напрями — контроль НДС магістральних трубопроводів за відомими переміщеннями певної множини точок поверхні з урахуванням діючих силових факторів та інтелектуальні і адаптивні системи

Заміховський Леонід Михайлович

Доктор технічних наук, професор, академік УНГА, фахівець у галузі технічної діагностики й інформаційних технологій

діагностування рівня знань. Вони розробили акустичний метод контролю витоків із трубопроводів, методи та засоби діагностування стану шарошкових доліт у процесі буріння свердловин, ливарних автоматичних ліній, вертикальних валкових млинів і створили віброзахисні пристрої для бурильної колони та верстатів шарошкового буріння на тверді корисні копалини.

Леонід Михайлович є автором близько 400 опублікованих, зокрема й за кордоном (США, Італія, Польща, Росія), наукових праць. Має 18 авторських свідоцтв і патентів, 11 свідоцтв на науковий твір, видав п'ять навчальних посібників та п'ять монографій. Він — член спеціалізованої ученої ради із захисту докторських дисертацій, редколегій журналів «Розвідка і розробка нафтових та газових родовищ» і «Науковий вісник» ІФНТУНГу, заступник головного редактора журналу «Наукові вісті Галицької академії», науковий керівник щорічної міжнародної міжвузівської школи-семінару «Методи і засоби діагностики в техніці і соціумі».